

Süveyda 4

– ADEM EFİLOĞLU · 04 Haziran 2024

SÜVEYDA 4

Her sabah sana diye evimden çıkıyorum
Kuşlar senin adını anıyorlar süveyda
O anda kalıyorum orada çöküyorum
Bilseler beni sensiz sanıyorlar süveyda

Köşeden dönüyorum okul yolu çocuklar
Biraz yokuş aşağı iniyorlar süveyda
Gözüme bürünüyor o rengârenk çocuklar
Sanki renk körü müyüm deniyorlar süveyda

Köşedeki simitçi avaz avaz bağırır
Sanki senin ismini tanıyorlar süveyda
El kaldırır hayata uzaklardan çağırır
Hepsi senin sesinle anıyorlar süveyda

Her adımın önüne saçlarını sererim
Uçları o bağrıma tünüyorlar süveyda
Saçlarının telini kirpiğime gererim
Kıvrım kıvrım önümde dönüyorlar süveyda

Odamın önündeyim yeşil mavi iç içe
Gölgeler gözlerime sınıyorlar süveyda
Kokusunu bırakır güller aşka gelince
Gelip gönül tahtıma biniyorlar süveyda

Az ötede ağaçlar yeşile durmuş dallar
Nasıl da bahar diye kanıyorlar süveyda
Yaprağın güz halinde dolmuş bütün mazgallar
Birikir avucuma banıyorlar süveyda

Gözlerimde yakamoz olup da çarpıyorsun
Her biri gözyaşımla yunuyorlar süveyda
Her yıldız kayışında sanki göz kırptıyorsun

Âdemin yûreğinde yanıyorlar süveyda

Adem Efiloğlu